

1. Metro (Jiří Vondrák / Bulat Okudžava)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & E & \text{Ami} \\ & \text{Dmi G} & \text{Ami} \\ & & \end{matrix}$
V mém metru se nikdo ničeho neleká,
protože v něm zní pořad stejná sloka,
 $\begin{matrix} A^7 & \text{Dmi} & \text{Ami} \\ & & \end{matrix}$
[: na pojízdných schodech nápis si zpívá,
 $\begin{matrix} E & \text{Ami} \\ & \end{matrix}$
stojí že se se zprava a chodí se zleva. :]
2. Takový je řád, co svět vždycky znal,
ten, kdo vpravo stojí, bude stát i dál,
[: a chceš-li někam jet, tak na paměti měj,
že jen levá strana možná je. :]

2. Neruš (Jiří Vondrák)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & G \\ & \text{Ami} & G \\ & & \end{matrix}$
Příteli, kolik je hodin,
říká „nevím“, a ve kterém jsme století,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & G \\ & C & G & \text{Ami} \\ & & \end{matrix}$
říká „nevím“, a co je to za město,
[: říká „nevím, a neruš, píši báseň“. :]
2. Příteli, co je to za lidi,
když mlčí, co je tu lesů a jezer,
co je tu básníků, prý obyvatel,
[: a co to pijí, vždyť se potácejí. :]
3. To je víno, brána, kterou prchají
před svým útekem od vlastní viny,
prý Blaník se otevřel
[: a rytíři opilí, číše nad hlavou. :]
4. Je místo k milování, je místo k počítí
Přemysla, Oidipa, slepce,
tak dovím se, kolik je hodin
a staletí před námi,
 $\begin{matrix} C & G & \text{Ami} \\ & & \end{matrix}$
[: říká „nevím, a neruš, píši báseň“. :]

3. Píseň o modrém balóнку (Jiří Vondrák / Bulat Okudžava)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{Dmi} & G & C \\ & \text{Ami} & \text{Dmi}^6 & E^7 & \text{Ami} & \text{Dmi} & E^7 & \text{Ami} \\ & & & & & & & \end{matrix}$
Pláče děvčátko, balónek mu uletěl,
lidi říkaj': neplač, balónek letí.
2. Pláče nevěsta - ženich nepřišel,
lidi říkaj': neplač, balónek letí.
3. Proč pláče žena - muž ji opustil,
lidi říkaj': neplač, a balónek letí.
4. Pláče stařenka, užila jen žal,
balónek se vrátil, modrej balónek ...

4. Policejní protokol (Jiří Vondrák / Vladimír Vysockij)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & E & \text{Ami} \\ & A^7 & \text{Dmi} \\ & & \end{matrix}$
Nó, podle našich výpočtů my pili jsme jen lehce,
Serjožo, řekni, žehlit to nechcem,
 $\begin{matrix} \text{Ami} \\ & E & \text{Ami} & E \\ & & & \end{matrix}$
kdyby se ale vodka nepálila z pilin,
sotva by nám tři-čtyři flašky ublížily.
2. Pili jsme na lavičce zrovna před tím krámem,
a potom v parku, hned za altánem,
pak jsme si řekli, že si půjdem ještě loknout,
a dál už nevím, tady mám vokno.
3. To, co jsem vypil, to by nesnes' žádněj druhej,
ale já stál pevně, teda: byl jsem tuhej,
když potom pro nás přišustěly gummy,
to už jsme byli oba jak pumy.
4. Jó, toho třetího jsme trošku silou vlekli,
a to se nemá, to jsme se sekli,
že jsme mu přitom mírně rozflákali brejle,
je taky jedna z těch našich mejlek.
5. Byl to moc slušnej pán a první dostal nápad,
že prej: rozejít se a nebulákat,
já jsem byl plně pro, už ale bylo pozdě,
spíš nežli rozejít - tak jsem se holt rozjel.
6. Jestli jsem nadával, tak to nebylo pěkný,
nic jsem tím nemyslel, Serjožo, řekni,
nesmíte mě brát vážně, vždycky trochu brblám,
potvora vodka, ta mě tak zblblá.
7. Teď něco řeknu, ale ne do protokolu:
nač máme rodinu, nač máme školu?
Aby nás učili, že svět sám lumpy trestá,
Serjožo, řekni, no to je stará vesta.
8. On vám to potvrdí, jen co se trochu prospí,
že život trestá za nepravosti,
takže nás pusťte, sobě práci ulehčíte,
život nás potrestá, vy nemusíte.
9. A nemyslete si, že Serjoža jen chrápe,
náhodou sleduje a všechno chápe
a škytá jenom proto, že už vidí,
že neměl chlastat, tak se holt stydí.
10. Pročpak mě zavíráte, rodina mě čeká
a k nám na sídlišťe je to lán světa,
ačkoliv vlastně máte pravdu, marň snahy,
metro je zavřený, taxíky drahý.
11. Stejně je, Serjožko, moc fajna, jak si nás vážej',
docela autem si nás sem svážej',
a taky ráno jistě žádný kokrhání,
sám soudruh seržant zatřese s námi.
12. Třeba nás vyprovoděj' s hudbou, až si dáchnem,
a já mám rublík, za ten to spláchnem,
a stejně, kámo, to jsme to zas chytli,
no jo, spíme, všechno je v pytli.

5. Vánoce (Jiří Vondrák)

1. $\frac{C}{B^b} \frac{C}{A} \frac{C}{G^\#} \frac{C}{G} \dots$
 Hledal tě, slunce, tys jediné jeho teplo,
 prošel ulice, však ty jsi proti nešlo,
 potkal jen vánice, v nichž tolik snů se zvrátí,
 prošly lidí tisíce, i v nich se teplo ztrácí,
 a tak stále sám ulicemi bloudí,
 hledá lásku, lásku, v které teplo nezabloudí,
 $C \quad F_{add9} \quad G$
 teplo nezabloudí.
- R:** $C \quad F_{add9} \quad G$
 Padal sníh a všude byly vánoce,
 $C \quad F_{add9} \quad G$
 padal sníh, a tak šel rok po roce,
 $C \quad F_{add9} \quad G$
 a on toužil někomu dárek dát,
 $C \quad F_{add9} \quad G \quad C \quad F_{add9} \quad G$
 hrozně toužil mít někoho rád, mít někoho rád.
2. Přišel Nový rok, on s připitkem si zaplakal,
 bylo již čtvrt hodiny po roce, když k spánku uléhal,
 když se zamrzlou slzou rozbil sklenici,
 když na ulici stranou bránil se vánicím,
 a tak stále sám ulicemi bloudí,
 hledá lásku, lásku, v které teplo nezabloudí,
 teplo nezabloudí.
- R:** $F_{add9} \quad G \quad C \quad F_{add9} \quad G$
 + mít někoho rád, mít někoho rád ...
- *:** $C \quad F_{add9} \quad G \quad C \quad F_{add9} \quad G$
 Tadap ...
- R:** $F_{add9} \quad G \quad C \quad F_{add9} \quad G \quad C$
 + mít někoho rád, mít někoho rád, mít někoho rád ...

6. V nemocnici (Jiří Vondrák / Vladimír Vysockij)

1. $Ami \quad Dmi$
 Vzpomínám na mámu, tátu, obrázky lehké jako dech,
 $G \quad E$
 když teď ležím v lazaretu na posteli v obvazech,
 $Ami \quad Dmi$
 k čemu sláva, polní tráva, všechny lásky osudné,
 $E \quad Ami$
 zemřel souseď, co byl zprava, a ten zleva dosud ne.
2. Včera, to mu neprominu, levý souseď těžce vzděch',
 potom řekl: poslyš, synu, nohu nemáš, to je pech,
 nebude to pravda, že ne, nejspíš jenom špásoval,
 jenom prsty uřízneme, to mi doktor sliboval.
3. Ten souseď na levé straně žertuje dost neblaze,
 i když mluvil zmateně, pořád jenom o noze,
 vysmívá se, prý nevstanu, nic mi nechce nalhávat,
 neuvídím svoji ženu, všichni se mi budou smát.
4. Vskočil bych z postele hnedka, kdybych nebyl mrzákem,
 pěkně zčerstva toho zmetka podříznul bych pod krkem,
 poprosím sestřičku znova, ať mi řekne, jak to je,
 pravdu řek' by mi ten zprava, ale ten už nežije.

1. Jiří Vondrák / Bulat Okudžava	Metro	1
2. Jiří Vondrák	Neruš.....	1
3. Jiří Vondrák / Bulat Okudžava	Píseň o modrém balónku.....	1
4. Jiří Vondrák / Vladimír Vysockij	Policejní protokol.....	1
5. Jiří Vondrák	Vánoce	2
6. Jiří Vondrák / Vladimír Vysockij	V nemocnici	2